

25.08.2026

Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej	
KANCELARIA GŁÓWNA	
Data wpływu:	2026 -08- 28 -18-
L. dz.	

Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

ul. Nowogrodzka 1/3/5

00-513 Warszawa

PETYCJA

w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany zasad ponownego przeliczania emerytur kobiet niebędących członkiniami OFE po osiągnięciu przez nie 65. roku życia

Działając na podstawie art. 63 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz.U. z 2014 r. poz. 1195), składam petycję w interesie publicznym oraz własnym, wnosząc o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w celu zmiany **ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych** (Dz.U. z 1998 r. nr 162 poz. 1118).

Wnoszę o wprowadzenie przepisów, które umożliwią kobietom urodzonym w latach 1949-1968, które **nigdy nie przystąpiły do Otwartych Funduszy Emerytalnych (OFE)**, prawo do ponownego, z urzędu lub na wniosek, przeliczenia emerytury powszechnej po ukończeniu 65. roku życia na analogicznych, korzystnych zasadach, jakie obecnie przysługują członkiniom OFE na mocy art. 26c wyżej wymienionej ustawy (bez pomniejszania kapitału o kwoty pobranych dotychczas świadczeń).

UZASADNIENIE

Obecny stan prawny doprowadził do rażącego naruszenia konstytucyjnej zasady równości obywateli wobec prawa (art. 32 Konstytucji RP) oraz zasady zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa (art. 2 Konstytucji RP). Kobiety urodzone po 31 grudnia 1948 r. zostały podzielone na dwie grupy, które pomimo identycznego stażu pracy i osiągnięcia tego samego wieku emerytalnego (60 lat są traktowane przez system emerytalny w sposób skrajnie odmienny i dyskryminujący.

1. Brak możliwości przewidzenia skutków decyzji w momencie wdrażania reformy

Podejmując decyzję o nieprzystępowaniu do OFE, ubezpieczeni opierali się na architekturze systemu wprowadzonej ustawą z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz.U. nr 139 poz. 934), która weszła w życie 1 kwietnia 1998 r., oraz ustawą z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. nr 137 poz. 887), która weszła w życie 1 stycznia 1999 r.

W tamtym stanie prawnym i w oficjalnych komunikatach rządowych powszechnie informowano, że wybór wariantu z OFE bezpowrotnie zablokuje kobietom możliwość skorzystania z prawa do wcześniejszej emerytury (np. w wieku 55 lat). Dla wielu kobiet, kierujących się bezpieczeństwem

socjalnym, była to przesłanka kluczowa do pozostania wyłącznie w ZUS. W latach 1998–1999 żaden obywatel nie mógł przewidzieć odległych w czasie, negatywnych skutków tej decyzji, które ujawniły się dopiero kilka lat później.

2. Naruszenie zasady stabilności prawa poprzez zmianę reguł systemowych w toku ich obowiązywania

W kolejnych latach ustawodawca wielokrotnie zmieniał zasady systemowe, całkowicie zaprzeczając argumentacji z 1998 roku. Kluczową regulacją była **ustawa** z dnia 21 listopada 2008 r. o emeryturach kapitałowych (Dz.U. nr 228 poz. 1507), która weszła w życie 1 stycznia 2009 r. To właśnie ta ustawa powołała do życia instytucję *okresowej emerytury kapitałowej* dla kobiet i wprowadziła art. 26c do ustawy emerytalnej.

Z kolei ustawą z dnia 11 maja 2012 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2012 r. poz. 637), która weszła w życie 1 stycznia 2013 r., umożliwiono osobom, które zapisały się do OFE, przejście na wcześniejszą emeryturę pod warunkiem przekazania zgromadzonych tam składek z powrotem do budżetu państwa za pośrednictwem ZUS. Oznacza to, że sankcja, którą pierwotnie straszono kobiety i która skłoniła je do rezygnacji z OFE, została przez państwo zniesiona.

Co istotne, ustawodawca, modyfikując system i wprowadzając kolejne nowelizacje, nigdy nie stworzył mechanizmu naprawczego ani nie dał osobom ubezpieczonym wyłącznie w ZUS (np. kobietom urodzonym w roku 1961) jakiegokolwiek możliwości zmiany decyzji czy wstecznego skorygowania swojego wyboru. Obywatelki te zostały trwale i bezpowrotnie zablokowane w systemie, którego reguły zmieniano jednostronnie bez przyznania im prawa do weryfikacji swojego statusu w obliczu nowych faktów prawnych.

Co więcej, mechanizm z ustawy o emeryturach kapitałowych stworzył dla byłych członkiń OFE bezprecedensowy przywilej finansowy – super korzyść. Po ukończeniu 65. roku życia ich emerytura powszechna jest przeliczana na nowo drugi raz z uwzględnieniem pełnego, zwaloryzowanego kapitału subkonta (kapitał początkowy, składki) i dzielone przez korzystniejsze średnie dalsze trwanie życia dla osoby w wieku 65 lat, bez jakiegokolwiek potrącania kwot, które ZUS wypłacał im w ramach emerytury kapitałowej przez poprzednie 5 lat. Obliczone tak super korzystnie emerytury są następnie wypłacane ze środków wszystkich emerytur w postaci składek w Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (FUS), w tym składek kobiet, które nie przystąpiły do OFE.

Zatem ta super-korzyść ma niewiele wspólnego z inwestowaniem w OFE, ryzykiem spadku kursu akcji itp., a ten znaczny wzrost finansują wszyscy, płacący składki do FUS.

3. Skutki systemowej dyskryminacji kobiet bez OFE

Kobiety, które zaufały państwu i pozostały wyłącznie w ZUS, w wieku 60 lat miały wyliczoną emeryturę z całego kapitału i całego subkonta. Po ukończeniu 65. roku życia ich świadczenie nie podlega jednak żadnemu automatycznemu przeliczeniu, a ich kapitał ulega stopniowemu "konsumowaniu". W efekcie, ich rówieśniczki, które należały do OFE, otrzymują po 65. roku życia potężne podwyżki świadczeń (często rzędu kilkuset złotych miesięcznie), podczas gdy kobiety bez OFE zostały uwięzione w tzw. „emerytalnej pułapce prawnej”.

Taki stan rzeczy stawia obywateli w skrajnie niekorzystnej sytuacji za decyzje podjęte w realiach prawnych z 1999 roku. Państwo nie może premiować jednej grupy kosztem drugiej w oparciu o kryterium, które w toku kolejnych nowelizacji ustaw utraciło swój pierwotny charakter oraz narusza art. 32 Konstytucji RP (zasada równości wobec prawa) oraz art. 2 Konstytucji RP (zasada zaufania do państwa i stanowionego przezeń prawa), stawiając mnie w niekorzystnej sytuacji finansowej wyłącznie z powodu decyzji podjętej ponad ćwierć wieku temu bez umożliwienia zmiany decyzji wobec zmieniającego się prawa.

Mając na uwadze konieczność przywrócenia elementarnej sprawiedliwości społecznej oraz naprawienia tego rażącego błędu legislacyjnego, wnoszę o podjęcie niezwłocznych prac nad zmianą przepisów w opisanym zakresie.

Moich danych osobowych proszę nie podawać do publicznej wiadomości.